

לפני 25 שנה

מסקרו מעל לחבת התפקיד, הביא את סיפורו תחת הכותרת. למה אתה כוכב בניד בשעה הגילוי: ספינת האציל אלמלנה.

גיליון העולם הזה שראהאר השבוע לפני 25 שנה בדיוק, הביא כתבת-שער ובה גילויים סנסציוניים על הפלגת-המזות של אנזית האציל אלמלנה. מחבר הכתבה היה זוכ אריה בראליון. מראשי סיעת חרות בבנסת. תחת הכותרת. במס ער נפשי הביאה כתבת-השבועון רותי ורד את הכתבה השניה בסדרה. הסיוון בטבריה. על ביקורו בארץ של הקומיקאי היהודי-אמריקאי דני קיי ורחת הכותרת. לינץ עליו לדני. יעקב מזרחי, שוטר שנוצל בידי

אצבעות "היד השחורה" ★ על תחבורה בשבתות 1959 ★ על אבישכול ורב

העולם הזה 1111 תאריך: 14.1.1959

הממושקף, מנחם ברש לחקור את הפרשה ברבנות-הראשית בירושלים. כעבור שעות מעטות יכול היה ברש להכריק ליודקובסקי כי ידחה את תביעת הרבנות בחיפאת: כירו היה העתק פנייתה של הרבנות

אנשים

● שרהפנים, ישראל בריהודיה כשש שבאמריקה ניצח המיליונר דקסלר את המיליונר הארימן עלידי כך, שהביק ראשון את החשיבות שבאכילת לאטקעס אצל היהודים בנידיוק, כך היו גם לנו, כפי הנראה, ראשיעיריות כוכות אכילת סלאפל וקרעפלך אצל עדות שונות.

כחיפה אל הרבנות הראשית בירושלים, המבקשת חוותדעת מהירה לגבי הצעתו של חושי.

מישכט

זקן לאבישכול

מרינת-ישראל גמלה לישראל הס (45) על נפילת בנו, מרדכי, במילחמת-העצמאות, בדרך משלה: היא העמידה לרשותו דיוור בגיבעת-עליה כיפו. משרד-הביטחון, שטיפל בדיוורו של הס, הסכים אפילו כי האב השכול יקים במקום בית-כנסת על שם בנו מרדכי. אחרי שהכל היה מוכן, פנה הס למישרד-הדתות, הודיע לו על הקמת בית-הכנסת החדש לתושבי גיבעת-עליה. מישרד-הדתות מצידו מינה את משה באב"ד כרב בית-הכנסת והבטיח את עזרתו למקום הקדוש החדש. כשניסה הס, ביום השנה לנפילת בנו, לומר קדיש בציבור ולעלות לתורה, מנע זאת הרב.

סוף שחור

אורח חשוב בא מאפריקה לבקר במדינה. במטוס הגישה לו הדיילת את תפריט הארוחות. הנוסע העיף מבט במעדנים המוצעים לו ועיקס את האף: אולי יש משוד יותר טעים? הדיילת לא היססה הרבה והגישה לו את רשימת-הנוסעים.

הרבנית נשאה בחוץ

הרבנית נשאה בחוץ. הסיכסוך הגיע עד בית-המישפט. השבוע עמדו שני בעלי-הדין לפני שופט-שלום תל-אביב, הרצו בפניו טענותיהם. קבעה הרבנית בעדותה: להס אין זקן. הוא לא יכול לעלות לרוכן כשליח-ציבור. היא המשיכה לחוות דעתה אף מספספליהקהל. כשהגיע השופט — ספק בהלצה, ספק ברצינות — כי הס יגדל זקן וכך יקבל את הזכות להתפלל בבית-הכנסת שנקרא על-שם בנו, מתאה הרבנית כפיים בהתלהבות. השופט הכריז על הפסקה וקרא לשני בעלי-הדין ליישכחו. הרבנית נותרה בחוץ. כשהסתיימה ההפסקה, יכול היה השופט ורשאי להודיע על פשרה. שני הצדדים התחייבו לשמור על שלום המקום הקדוש. להס לא היו זכויות על בית-הכנסת יותר משאר המתפללים. ביתנים, מישרד-הביטחון שלמו על המישרה פנה למישרד-הדתות בכקשה לסלק את הרב מכהונתו. פקיד מישרד-הביטחון החזיק קלי: הבית רשום על שמו של מישרד-הביטחון.

כונה מיוחדת, מיטיבו, שרהביטחון וראש הממשלה דויד בנגוריון. אנשי מישרד-החוץ קפצו על המציאה, הודיעו כבר כאותו יום, כמהדורת-החדשות של הצהריים בקול ישראל, כי אבריאל ינקר בישראל ימים ספורים בלבד, יחזור מיד לגאנה. אבריאל העלול למצוא עצמו קשור בפרשה המסעירה של תפיסת השילטון, יספור עתה פעמיים, על אצבעות ידו האחת, את ימי שהותו בישראל.

עיתונות

תנועה בכיוון אחר

ממשלת המנטר הבריטי הותירה לעיר חיפה

בנגוריון מצחק את דני קיי

הפגישה מיקאי היהודי אמריקאי, דני קיי, וראש-הממשלה, דויד בנגוריון. בין תקו הנוצחה בידי הצלמים, למרות מאמצי פולה בנגוריון למנוע זאת.

ירושה נכבדת מאוד: בעוד שביטר ערי הארץ הגדולות נאלצו התושבים להיעזר ברגליהם או במגונית-השורות כדי לנוע ממקום למקום בשבת יכלו אזרחי חיפה חובכיהטיול לנסוע לבת-גלים, הכוונה לפרשה שרק באחרונה נתפרסמה שוב, כאשר אבריאל, בשמם של קבוצת צעירי החצר (משה דיין, שימעון פרס ואחרים) הציע לזויד בנגוריון לחולל המיכה, שנועדה לבטל את הדמוקרטיה בישראל.

היום: 25 שנה אחרי

מהפסנתר לפאריס

במדוד אנשים, השבוע לפני 25 שנה, הובא הסיפור הבא: במצב לא נעים היתה הזמרת ריקה וראי, כשבאה יום אחד כרגיל להופעתה במועדון התיאטרון. התברר כי הפסנתר בו ליווה אותה בעלה, נעלם. הסתבר כי הפסנתר היה שייך לתיאטרון הקאמרי, וכאשר נותק הקשר בין התיאטרון ומועדון התיאטרון, נטלו אנשי הקאמרי את הפסנתר. במהלך 25 השנים אחרי האירוע עם הפסנתר עברה ריקה וראי להתגורר בפאריס, התגרשה מבעלה, יחנן וראי (שאף הוא מתגורר בפאריס), והפכה לזמרת מהשורה הראשונה בצרפת. בימים אלה מבקרת וראי בארץ ומפיקה סרט על ישראל, עבור אחד מערוצי הטלוויזיה בצרפת.

מגאמן

ריקוד האצבעות

כשם שאצבעות קדידי שונות אחת מרעותה כן גם חברי קבוצת היד-השחורה, המכונים עצמם מאחורי הקלעים לתפוס את השילטון כבוא הזמן, נפרדים בהשקפותיהם וכאינטרסים שלהם איש מרעהו.

אחד אבריאל, שהורחק עלידי חבריו מקערת-השילטון בכירה סוקר בקינאה, מזה קרוב לשנתיים, אך אצבעות חבריו כחשות בעירנות בקלחת, זוכות ביותר ויותר נתחים שמנים מהשלל. אבריאל עצמו, שכתפקידו כשגריר ישראל בגאנה חייב היה לפלס לישראל את דרכה לאפריקה, החל נותן את דעתו על חזרה

קרובה הביתה, לפלס לעצמו גישה קרובה יותר למיטבח המדינה. כהודמנות קרובה נראתה שנת-הבחירות, העומדת על הסף. הוא רמו לחבריו כי הוא עתיד לחזור בקרוב לחופשת-מולדת ממושכת, ביקש מהם לפנות את מקומו ליד הקערה. חזרה זו היתה לצנינים לא רק בעיני ידידיו הצעירים. גם חברי-למפלגה הקשישים יותר הביטו בחשש על חזרתו של מי שהיה יד ימינו של שרהביטחון. מישרד-החוץ הריץ לאבריאל הוראה רחופה להתכונן לביקור ממושך בגיניאה הצרפתית, שזכתה זה מקרוב בעצמאותה, לעשות את כל מה שאפשר לקשירת קשר בריקיימא עם המדינה האפריקאית החדשה.

עזרה בלתי-צפויה

אבריאל לא התפעל מהוראה רחופה זו. הוא הודיע למתים עליו כי אמנם יערוך ביקור קצר בכירת גיניאה, בדרכו לישראל, אך עמד על דעתו כי ישהה בארץ זמן רב. היה נראה, כי הדיפלומט הצעיר (41) אומר להגיע ארצה ככל מחיר, לפני חלוקת השלל המחודשת. לעזרתם של ידידיו החוששים של אבריאל בא השבוע דווקא עיתון אופוזיציוני. בתחילת השבוע פירסם עיתון חרות, ככותרת ראשית, כי אבריאל יחזור מגאנה. רמו על כך כי הוא קשור בפרשת תפיסת השילטון שעורר החודש, כלי